

Altıncı Pencere-4- Hem nasıl cev-v-i semadaki bulutlardan mühim hikmetler ve ...

Hem nasıl cev-v-i semadaki bulutlardan mühim hikmetler ve gayeler ve lüzumlu faydalar ve semereler için tavzif edilen ve gönderilen katreler, katreler adedince yine o Sâni'-i Hakîm'in vücubunu ve vahdetini ve kemal-i rububiyetini gösterir.

Hem nasıl cev-v-i semadaki bulutlardan mühim hikmetler ve gayeler ve lüzumlu faydalar ve semereler için tavzif edilen ve gönderilen katreler,

İşte o katrelerin taşıdığı bu hikmetler ve faydalar, onların başıboş olmadığını; bilakis büyük bir nizam ve hikmet altında gönderildiğini gösterir.

Şimdi bu katrelerin yeryüzünde meydana getirdiği faydalara dikkat edelim:

1-Hayatı Diriltir: Kurumuş toprakları canlandırır, bitkileri yeşertir, ölü gibi görünen yeryüzünü yeniden hayatla doldurur.

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ
سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ

“O, rahmetinin önünde rüzgârları müjdecî olarak gönderendir. Nihayet onlar ağır bulutları yüklenince, onu ölü bir beldeye sevk ederiz ve onunla su indiririz.” Araf Suresi 57

2- Bitkileri ve Tarımı Besler: Ekinlerin büyümesini sağlar, meyve ve sebzelerin oluşmasına vesile olur. İnsan ve hayvan rızkının temelidir.

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ ۚ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ۚ

Biz gökten bereketli bir su indirmekte, onunla meyve dolu bağlar bahçeler, tahıl ürünü olarak biçilecek taneler bitirmektediriz.

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ۚ

Salkımları üst üste binmiş yüksek hurma ağaçları yetiştirmektediriz.

رِزْقًا لِلْعِبَادِ ۚ وَأَحْيَيْنَا بِهِ ۚ بَلَدَةً مَيِّتًا ۚ كَذَلِكَ الْخُرُوجُ

Kullarımıza rızık olsun diye. Biz o yağmurla ölü toprağa can veriyoruz. İşte öldükten sonra kabirlerden çıkışınız da böyle olacaktır.

Kaf Suresi: 9-10-11

3- İçme Suyu Kaynağıdır: Yer altı sularını besler, kaynakları ve barajları doldurur. İnsanların ve canlıların susuzluğunu giderir.

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ

“Rüzgârları aşılایıcı olarak gönderdik; gökten su indirdik ve sizi onunla suladık.” Hicr Suresi 22

4- Hayvanların Hayatını Devam Ettirir: Otları yeşertir, meraları canlandırır ve hayvanların beslenmesini sağlar.

وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ ۚ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۚ فَلَا تَجْعَلُوا
لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Gökten yağmur indirip onunla size rızık olarak çeşitli meyveler, ürünler çıkardı. O halde, siz de gerçeği bile bile Allah’a ortak koşmayın! Bakara / 22. Ayet

5- **Havayı Temizler:** Tozu, kiri ve zararlı maddeleri yere indirerek havayı temizler ve daha sağlıklı bir ortam oluşturur.

6- **İklim Dengesini Korur:** Yeryüzündeki sıcaklık ve nem dengesini sağlar, kuraklığı önler.

7- **Toprağı Verimli Hale Getirir:** Toprağın yumuşamasını sağlar, mineralleri çözer ve bitkilerin alabileceği hale getirir.

8- **Ekosistemi Ayakta Tutar:** Bitkilerden hayvanlara, mikroorganizmalardan insanlara kadar tüm canlı zincirinin devamını sağlar.

9- **Su Döngüsünü Devam Ettirir:** Buharlaştırma-yoğunlaşma-yağış döngüsüyle dünya sistemini işler halde tutar.

10- **Enerji Kaynağıdır:** Hidroelektrik üretimiyle enerjiye dönüşür.

11- **Temizlik Vesilesidir:** Yeryüzünü yıkar, bitkileri ve şehirleri temizler.

Katreler adedince yine o Sâni'-i Hakîm'in vücubunu ve vahdetini ve kemal-i rububiyetini gösterir.

Hikmet ve Faydalar ile “Vücub-u Vücut” (Varlığının Zorunluluğu)

Sanattan Sanatkâra

Bir kâğıda çizilmiş bir elma ağacını gördüğünde, hiç tereddüt etmeden bunun bir ressamın eseri olduğunu söylersin. Çünkü o çizgide bir düzen, bir ölçü ve bir maksat görürsün; “Bu kendi kendine oldu” demezsin. Bir yemek yapılsa, hemen “Bunu yapan bir usta var” dersin; çünkü ortada bir tertip, bir hazırlık ve bir kasıt vardır.

Şimdi düşün: Kâğıt üzerindeki bir ağaç bile ressamsız, bir yemek bile ustasız olamazken; yeryüzünde gerçek bir elma ağacının, toprağın içinden çıkıp dallarıyla, yapraklarıyla, çiçekleriyle ve meyvesiyle ortaya çıkmasını hatta yeryüzünün bir sofrası olmasını nasıl olur da yağmura ve toprağa verirsin?

O çizimdeki sanat nasıl bir sanatkârı zorunlu kılıyorsa, o yemekteki düzen nasıl bir ustayı gösteriyorsa; bu canlı, hikmetli ve faydalarla dolu gerçek ağaçlarda da elbette onu yapan bir Sâni'-i Hakîm'in varlığını zarurî olarak ilan eder.

Muslukta Sistem Var da Yağmurda Yok mu?

Bir şehirde musluklardan su akıyorsa, hiç kimse “Bu su kendi kendine geliyor” demez;

hemen bunun arkasında bir kaynak, bir sistem ve onu yöneten bir idare olduğunu kabul eder. Hatta bir şişe su bile sana ulaştığında, onun doldurulduğunu, taşındığını ve birilerinin bu işi yaptığını bilirsin.

Şimdi düşün: Yeryüzünde sayısız kaynaklar, pınarlar, yer altı suları, barajlar doluyor... İnsanların, hayvanların ve bütün canlıların ihtiyacı olan su, tam zamanında ve yeterli miktarda geliyor. Ne eksik kalıyor ne de rastgele dağılıyor.

Yer altını görmeyen yağmur damlası, nereye süzüleceğini nereden biliyor? Hangi suyun içilecek, hangisinin akacak, hangisinin depolanacak olduğunu kim belirliyor? Bu kadar geniş bir su sistemi nasıl kusursuz işliyor? Bir musluğun arkasında bile bir sistem kabul eden insan, koca yeryüzünü besleyen bu muazzam su düzenini nasıl olur da sebeplere verir?

Hortum Mu, Yoksa Onu Tutan El Mi?

Bir hortumun ateşi söndürdüğünü gören insan, hortumu tutan eli görmese bile bu fiili hortuma vermez; onun sadece bir vasıta olduğunu bilir. Aynı şekilde yeryüzünü kavuran sıcaklıklar ve kuraklıklar içinde yağmur gelip harareti düşürüyor, havayı serinletiyor ve dengeyi kuruyor. Peki bulutlar ne zaman ineceğini, nereye ne kadar yağacağını nereden biliyor? Hortum hükmündeki bulutlardan suyun katre katre indirildiğini gören insan, bu fiili buluta mı verecek; yoksa onu sevk eden, ölçüyle indiren ve her şeyi hikmetle idare eden bir Kudret'e mi nispet edecektir?

Vahdetini gösterir.

Yağmurun Neticelerinde Vahdet

Yağmurun neticelerine baktığımızda, bütün yeryüzünün tek bir merkezden idare edildiği açıkça anlaşılır. Çünkü yağmur sadece toprağı ıslatmaz; havayı temizler, bitkileri besler, suları depolar ve mevsimleri dengeler. Yağmurun meyvesi olan bir buğday tanesi bile; güneş, toprak, hava ve mevsimle birlikte çalışır. Güneşi kim kurmuşsa, yağmuru da O yağıdırıyor olmalıdır. Nitekim bir fabrikada farklı parçalar birleşip tek bir makineyi meydana getiriyorsa, hepsinin aynı mühendise ait olduğu kabul edilir. Aynı şekilde kâinatta da bulutun gönderdiği su ile toprağın sunduğu unsurlar birleşip bir çiçek meydana getiriyorsa, bu sistemin sahibi birdir. **Demek ki: Çokluk içindeki bu mükemmel birlik, tek bir Zât'ın eseridir.**

Çarpışmayan Katreler Ne Anlatıyor?

Yağmur tanelerinin gökten inerken birbirine çarpmadan, karışmadan ve şaşırmadan yeryüzüne ulaşması, başıboş bir hareket değil; tam bir nizam ve idarenin eseridir. Milyarlarca damla aynı anda inerken ne yolları karışır ne de birbirine engel olurlar. Eğer bu iş çoklu ve

başıboş kuvvetlerin elinde olsaydı, bu düzen korunamaz, damlalar çarpışır ve bu hassas denge bozulurdu.

Demek ki her bir damlanın yolu tayin edilmiş, her biri aynı emirle hareket etmektedir. Bu da gösterir ki onları sevk eden, yönlendiren ve birbirine karıştırmadan indiren Kudret birdir. **Bu kadar çokluk içinde bozulmayan bu birlik, tek bir Zât'ın vahdetini ilan eder.**

İklim Dengesi: Tek Bir İmzanın Eseri

Yağmurun yağdırılması ile dünya üzerindeki hassas iklim dengesinin muhafaza edilmesi arasındaki bağ, kâinatın tesadüf kabul etmez bir bütün olduğunu, yani **Vahdeti** (Birliği) haykıran en güçlü delillerden biridir.

Eğer yağmuru yağdıran el başka, rüzgârı estiren el başka, güneşi ısıtan el başka olsaydı; bu devasa çarklar birbirine çarpar, kâinat bir gün bile ayakta kalamazdı. İşte bu muazzam bütünlüğü "Vahdet" ekseninde şu misallerle anlayabiliriz:

Kainattaki iklim dengesi, yağmurun miktarının ve zamanlamasının her coğrafyada farklı ama uyumlu olmasıyla korunur. Amazon ormanlarına yağın yağmur ile Sahra çölünün kuruluğu bir dengenin parçasıdır. Bir ordudaki binlerce askere aynı anda yemek dağıtıldığını düşünün. Her askerin boyuna, kilosuna ve harcadığı enerjiye göre tam ihtiyacı olan kalori veriliyorsa; bu durum o yemeği pişiren kazan ile askerin midelerini tanıyan iradenin tek olduğunu gösterir.

Bulutlardaki su kazanını kaynatıp buharlaştıran kim ise; kutuplardaki buzdu donduran ve ekvatoradaki sıcaklığı ayarlayan da O'dur. Bu "İklim Dengesi", tüm yeryüzünün tek bir imza ile yönetildiğinin mührüdür.

Muhtaç ile Rızık Arasındaki Vahdet Bağı

Bir bebek doğduğunda, tam ihtiyacı olan anda annesinin sinesinden süt gelmesi gösterir ki; bebeğin sahibiyle o sütün sahibi aynıdır. Çünkü ihtiyacı bilen, ona uygun rızık hazırlayan ve tam vaktinde ulaştıran aynı iradedir.

Aynen öyle de yeryüzündeki bitkiler, hayvanlar ve insanlar adeta birer bebektir; bulutlar ise onların süt memeleri hükmündedir. Yağmurun sahibi yerdeki muhtaçlarında sahibidir. Demek ki:

suyu gönderen ile mahlûkatı yaratan aynıdır.

Kemal-i Rububiyeti gösterir.

Rububiyet, bir şeyi başlangıcından sonuna kadar hikmetle besleyip kemale erdirmektir. Yağmurun "tavzif edilmesi" (görevlendirilmesi), ilahi terbiyenin ne kadar kusursuz olduğunu gösterir. Yağmur sadece iner değil; hazırlanır, taşınır, ölçülür, ihtiyaca göre dağıtılır. Bu da

kusursuz bir terbiye ve idareyi gösterir.

Karışmayan Damlaların Sırrı

Yağmur katreleri gökten inerken birbirine çarpıp büyük kütleler oluşturmaz; eğer birleşselerdi mermi gibi düşüp her şeyi tahrip ederlerdi. Üstelik her şeyi birbirine karıştıran rüzgâr fırtınaları bile onları birbirine karıştıramaz. Bu kadar çokluk içinde bozulmayan bu hassas düzen gösterir ki, her bir damla ayrı ayrı değil; tek bir elden, mükemmel bir şekilde idare edilmektedir.

Rububiyetin Kemali: Yağmurun Dağıtımı

Bir orduda on binlerce askere aynı anda yemek dağıtıldığını düşünün. Eğer her askere tam sevdiği yemek, tam ihtiyacı olan kaloriyle ve hiç karışıklık çıkmadan ulaştırılıyorsa, bu o ordunun levazım kumandanının ne kadar mükemmel bir yönetici (mürebbî) olduğunu ispatlar. Yeryüzü sofrasında da her bitkiye, her hayvana ihtiyacı olan suyun “damla damla” ve “şefkatle” verilmesi, Rububiyetin kemalini ilan eder.

Anne ve Çocuk Terbiyesi

Bir anne çocuğunu büyütürken: İhtiyacına göre verir, zamanını bilir, fazla vermez, eksik bırakmaz. Yağmur da: Toprağa tam ihtiyacı kadar iner, bitkiye uygun zamanda gelir, kuraklıkta imdada yetişir. Bu, kör bir iş değil; şefkatli **bir terbiyedir**.

Bahçıvanın Sulaması

Bir bahçıvan, çiçeğe ayrı, ağaca ayrı, fidana ayrı su verir; her birine ihtiyacına göre davranır. Fakat yağmur, aynı anda milyonlarca farklı bitkiye, hiçbir karışıklık olmadan ve her birinin ihtiyacına tam uygun şekilde hizmet eder.

Bu kadar geniş, hassas ve kusursuz bir dağıtım; bütün kâinatı hikmetle idare eden bir Mürebbî'nin işidir.